

INTERN

UFO-Sverigeinformation

**Konfidentiellt textmaterial ENBART avsett för UFO-Sveriges lokalgrupper, distriktschefer, fältforskare och övriga aktiva medarbetare inom Riksorganisationen UFO-Sverige.
INNEHALLET FÅR ICKE DELGES TREDJE PART.**

**Utgives av Riksorganisationen UFO-Sverige.
Redaktionens adress: SAT/Mats Nilsson,
Östra Thulegatan 43, 733 00 SALA.
Redaktionens telefon: 0224/ 1 7 7 7 1
Tryckning och distribution: Leif Andersson,
Ryd, 380 60 FÄRJESTADEN. Tel. 0485-373 33
Utkommer ca 10 gånger per år. Prenumeration 40 kronor
för kalenderår genom inbetalning av beloppet till postgiro-
konto 35 44 51-7 Leif Andersson.**

Ofta läser man i pressen, när det gäller UFO-observationer följande formuleringar "Var det flygande tefat", "tefat gav vittne brännskador", "Flygande tefat över Lidköping", "Flygande tefat i Umeå" etc. Vi inom UFO-Sverige måste försöka förmå tidningarna (och givetvis även i andra sammanhang) att ta bort detta löjliga uttryck ur sina artiklar. I varje intervju ni ger pränta då i intervjuaren att varje okänt fenomen som ej har fått sin förklaring är ett UFO och ej ett flygande tefat. Om ej det okända fenomenet kan få en naturlig förklaring måste det även i fortsättningen benämnas UFO.

Vid varje offentligt framträdande vi gör, om ni har undervisning i skolor etc. så använd ej orden flygande tefat utan försök i möjligaste mån använda uttrycket UFO.

Uppslutningen till årets repetitionskurs för fältforskare i Lersäter var ej vad vi väntat. I en del fall kan det vara förståeligt med tanke på de avstånd en del har. Kanske någon tror att dom efter en grundkurs och en repövning tror att dom är fulllärd. Större delen inkomna rapporter till Rapportcentralen tyder på motsatsen. Rapportcentralen får satsa mycket tid och pengar på att göra om hela utredningar. Så vid nästa tillfälle hoppas vi på en bättre uppslutning.

I övrigt var årets arrangemang mycket bra och vi vill passa på att tacka arrangörerna för vad som bjöds. Ett speciellt tack vill vi rikta till "tjejerna i köket" för god mat och gott humör. Ett tack som i och för sig borde vara onödigt eftersom jag tar för givet att alla närvarande gjorde det själva.

M a t s

NÄRRADIO I STOCKHOLM

Av rubriken framgår att man har kommit i gång med dessa sändningar i Stockholm. Närradio eller radio Klara som det också kallas, är ett av riksdagen beslutat projekt och som är fristående från Sveriges Radio.

Vill man lyssna på dessa program ställer man in radion på 88 MHz på FM-bandet (gäller endast i Stockholm).

Vad är det för slags program?

Ja det är allt möjligt från frikyrkoprogram till program av typen alternativ stad. Alltså en fri kanal för olika slags föreningar att föra fram sin verksamhet i.

Varför berättar jag om detta i internbladet?

Jo, det är här som UFO-Sverige kan komma in i bilden representerad av Stockholms UFO-förening.

På söndagskvällarna mellan kl: 22⁰⁰ - 22⁴⁵ sänder föreningen för Psykiofysik under rubriken NYA DIMENSIONER. Där tar man upp frågeställningar om exempelvis: parapsykologi, alternativ medicin, meditation, livsåskådning och UFO.

Det är programmen om UFO-frågan som vi i Sthlms UFO-förening skall ordna.

Av den anledningen, tänkte vi rikta en förfrågan till samtliga lokalföreningar om det finns material som ni tror kan komma till användning i programen. Det kan vara allt från rena upplysningar till bandade intervjuer med UFO-vittnen, händelser, föredrag samt intressanta upplysningar från böcker och tidningar.

Kolla upp hur det förhåller sig och ta kontakt med Sthlms UFO-förening box 376 124 03 Bandhagen eller ring på telefon: 08/47 30 49.

Christer Nordin

JORDENS SJU SHANGRI-LAS

Shangri-La har en gång fångat allmänhetens intresse därför att det framstår så verkligt och är något som starkt vädjar till den mänskliga själens längtan efter en värld i fred och liv i evig ungdom. Filmen Lost Horizon har vid repriser därför varje gång fyllt biosalongerna. Den visades senast i svensk TV den 24 december 1965 kl 20.40 under titeln: Bortom horisonten.

Helt naturligt är det många som betvivlar att det i verkligheten finns några Shangri-Las... Men på jorden idag är sju sådana kända.

Först finns ett Shangri-La i Venezuela. En vilsegången vandrare en upptäcktsresande, var den förste som kom dit för 19 år sedan. I månader hade han vandrat bland vilda folkstammar, och tillsynes genom en ren tillfällighet, nådde han den hemliga staden högt uppe bland bergen, på alla sidor omgiven av djupa klyftor och avgrunder. I sju månader stannade han i staden. När han återvände var det ingen som trodde på hans berättelse om den fantastiska staden, de vita människorna där, som helt avvek från de mörkhyade infödingarna som bebodde alla de intilliggande regionerna. Han berättade att folket i detta Shangri-La visste hur vår civilisation utvecklade sig och vad som ägde rum, trots att inte några kommunikationer med den yttre världen förekommit sedan de första engelska kolonisterna - pilgrimsbröderna - i början av 1600-talet landade vid Plymouth Rock i USA. De beskrev våra bilar, ritade diagram som visade våra viktigaste järnvägslinjer, etc. Ingen enda trodde emellertid på hans berättelser.

Senare, för några år sedan, siktades samma Shangri-La igen från ett flygplan som drivits ur sin kurs av en tropisk storm. Planets två förare, båda unga män som inte hade hört något om den föregående skildringen, kunde inte finna någon lämplig landningsplats, men de såg i alla fall den hemliga staden. Drivna av stormen förlorade de den strax ur sikte och kunde inte återfinna den igen. Med lättande moln och obetydlig bensinreserv flög de österut och fann i sista stund plan mark för landning. De berättade om tempelliknande bergsvägg, om överflödande grön vegetation i en skålformad dal högt uppe på dessa bergsområden med intensiv kyla. Eftersom deras beskrivningar stämde med föregående, började en del tro dem och sökte under c:a två år efter den dolda staden. När den inte kunde återfinnas kom tvivlet tillbaka igen. De som tillhör Caetenic mysterieordnar känner emellertid till var staden är belägen.

Det andra Shangri-La har existerat under tusentals år och ligger i Afrika. Närmaste geografiska bestämning är "söder om öster om Mid-Afrika". Denna stad ligger 4300 meter över havet i en ständigt is- och snöklädd bergskedja. Den sågs första gången år 1869. Två män nådde den, en återvände. Dr Livingston passerade nära år 1866 när han utforskade Rovumdalen. År 1891 utforskade Dr Schulmann de 5500 meter höga bergspartierna nära Ruwenzari och upptäckte då sannolikt staden, för när han återvände och överlämnade sin rapport till uppdragsgivarna i Tyskland vägrade han definitivt att rapportera sina förehavanden under en tid omfattande 19 dagar. Senare anförtrodd han en vän att han under dessa dagar upptäckt någonting så otroligt att, om han berättade det, så skulle han blivit bringad i vanrykte i alla jordens geografiska sällskap. Emellertid, den man som återkom från detta Shangri-La år 1869 berättade om lyckliga, glada människor med gyllenvitt hår, om vackra palats i "Guds Fredsdal", och att en del av invånarna blir över 200 år gamla.

Mystiker känner till detta Shangri-La mitt inne i Afrika och en del har besökt det. En berättade för Sir H.R Haggard om det, och resultatet

blev böckerna "Hon" och "Ayesha", vilka han fick att verka fantastiska för att dölja det han lovat att inte avslöja. Haggard berättade emellertid helt sanningsenligt om deras mirakulösa kunskap, om deras utvecklade vetenskap som för mer än 2000 år legat utom räckhåll för vanliga kommunikationsmetoder.

Jordens tredje Shangri-La ligger i Nordvästra Tibet, fullt verkligt och existerande. Ni kan avundas dess frid och stillhet - det är inte så avvikande från scenerna som visas i den helt imaginära filmen Lost Horizon. De mera framstående mystikerna i detta Shangri-La anslöt sig till den verkliga trettionde Dalai Lama som med följe lämnade Lhasa år 1922 för att återvända till det urgamla heliga centret i östra Anderna.

Det fjärde Shangri-La finns i Nordöstra Spanien.... En dold, som en amfiteater skålförmad dal, helt kringgärdad av bergskanter... inte långt från Esterri och väster om Monsterrat. Dalen påminner om en jättelik krater högt uppe i snön, men där nere finns riklig, grön vegetation. Dess stora tempel är byggda i själva berget så att endast fasaderna är synliga. Här lever mer än tusen människor, i en besittning av tidsåldrars visdom och med bekvämligheter överträffande de vi har idag. De lever i glädje och fred, och arbetar med ungdomlig entusiasm tillsammans med andra mysteriegrupper på jorden för att åvägabringa en ny tidsålder med broderskap och fredlig samlevnad.

Det femte stora Shangri-La är beläget i Guatemala, varifrån det varit verksamt under fyra tusen år. Längst uppe bland bergen, ungefär 24 mil sydväst om Peten Itza. I dess centrum ligger en liten sjö - mycket djupare än den heliga källan vid Chichzen Itza. Skyddad av de höga bergen är dess vatten alltid stilla, en perfekt spegel som om natten reflekterar stjärnornas ljus. Detta Shangri-La är stjärnornas gigantiska amfiteater.

Rykten berättade för mer än trettio år sedan om en stam vita indianer på närbelägna öar utanför Pacifickusten. Nu har man funnit vita indianer på dessa öar, liksom också i det utforskade inlandet, men de är alla degenererade rester efter en mycket gammal vit ras. I kontrast till dessa lever detta Shangri-Las mystiker - ättlingar till denna urgamla vita stam - fortfarande ett högt utvecklat fredligt och fritt liv.

Det sjätte urgamla Shangri-La ligger i Kaukasus. Invånarna där är jordens mest ljushyade folk med ett hår så ljust som platina. De lever bland ravinerna i den eviga snöns regioner, i en dal lika grönskande som sydenglands slätter. Dalen ligger inte långt från det 5200 meter höga berget Ararat och inte heller så långt från Elbrus, som med sina 5600 meter är Kaukasus högsta berg. Dessa höjder når mer än 2300 meter över snögränsen, men likväl ligger dalen dold högt där uppe, dit inte ens moderna bergsklättrare vågar sig. Där ligger staden med sina trädgårdar i grönskande skönhet. Dess omgivningar är glaciärer och stora snömassor, som likt berg glider ner mot de lägre dalarna. Denna plats ligger inte så långt från Krestaya Gora - korsets berg - och den är känd som Silverkorsets dal.

Dalen kan endast nås via bergspass vars sidor av berg och is är nästan helt vertikala och sträcker sig bortåt 2000 meter upp - nästan ofattbart. Det var till detta Shangri-La som Kristus en gång vallfärdade innan han begav sig till södra Arabien och till Ruwenzari i Afrika.

Det är inte rikedom och komfort som är av betydelse för dessa av oss så litet kända människor, utan det är den stilla ron, glädjen och kärleken till nästan, som överträffar allt som vi någonsin drömt om som möjligt på jorden och deras kärlek till livet som håller de största värdena.

Det sjunde Shangri-La - nu det största på jorden - ligger i östra Anderna, högt upp bland tvärbranta avgrunder vilka stiger upp från bergsmassiven tre kilometer längre ner. Nutidens människor besöker aldrig detta hemliga center, med undantag av sådana som får en direkt inbjudan och därmed också blir förda dit. Någon möjlighet att landa där med flyg finns

inte, men moderna forskningsresande har flugit så nära, att de sett de gamla templen högt uppe efter bergssidorna. Tekniker har förundrat sig över hur dessa okända människor kunnat bygga sådana tempel tusentals meter upp i lodräta klippväggar, platser till vilket det är helt omöjligt att bygga vägar. Ändå, när ni får veta att de byggde den forntida stora vägen över Anderna på en mur så stor och massiv, att den kinesiska mera vid jämförelse blir en leksak hopfogad av byggklossar, då inser ni att de också kunde ha känt till hur man bygger bergstunnlar, mil efter mil långa, vilka tillät tillträde från långt avlägsna punkter.

Men mera värdefullt än allt detta är det lugn och det fredliga liv invånarna i dessa Shangri-Las lever och frånvaron av alla inbördes stridigheter. De kan glädja sig åt bekvämligheter som vi ännu blott drömmer om. Själva är de dock långt ifrån några drömmare utan betydligt mera visa och praktiska än människorna i dagens nationer. De är redo nu, efter 1200 år av yttre inaktivitet, att inviga jordens människor till ett nytt medvetande. Denna invigning har i verkligheten redan påbörjats.

Det finns åtskilligt som jag inte kan berätta för er - av samma orsak som tystnadsplikten för en medlem av frimurarordern, en prästman eller en militär befattningshavare. Men följande kan jag säga - och det är sant: Människorna i dessa Shangri-Las väntar på ett mycket stort antal själar på jorden, själarna på jorden som har lidit så mycket skall vakna upp - förenade och kraftfulla - de ska höja sig i verklig kraft och därmed åvägbringa den nya tidsålder som människan drömt om under så lång tid.

Varje år inträffar händelser som bekräftar det jag skriver här. T.ex. det som hände en ung, energisk och vital amerikansk arméflygare i Kina strax efter sista världskriget - en ungdom från Missouri - utan någon som helst andlig böjelse. Han var i Kina för att sälja flygplan, men råkade illa ut på grund av de rivaliserande krigsherrarnas inbördes fejder. För att rädda sig själv och även för att få tillfälle att se det okända västra Kina, tog han sitt sista återstående flygplan och flög västerut. Han landade just som ni ser aeroplanet landa i filmen Lost Horizon.

Denne unge man var en tvivlarnas tvivlare, men när jag mötte och hörde honom berätta inför en mindre grupp efter det att han återkommit till Amerika, så var det om skäer som var helt otroliga. Till exempel, en dag när han vandrade i dessa höga Tibetanska berg, stötte han helt oväntat på en naken man, sittande där snön runt omkring var mer än meterhög och temperaturen minus 40 grader C. Ändå var det en cirkel av bar jord runt om mannen - snön hade smält till ett avstånd av nära tio meter från honom, orsakad av en okänd energistrålning som utgick från denna mystiska kropp.

Denna tvivlarnas tvivlare såg och upplevde mycket annat märkligt och underligt som kunde återges här - men kanske har ni gissat det, för när det blev känt att han återvänt till Amerika igen, kallades han till Hollywood som rådgivare vid inspelningen av scenerna i Lost Horizon.

KÄLLA: Brevcirkeln. Serie A. Brev nr 34. (B. Landone)

PLUTO "OMVÄRDERAS" AV FORSKARNA

Nya observationer av planeten Pluto har uppenbarat överraskande, tidigare okända fakta angående dess natur. Den nyligen gjorda upptäckten av Plutos satellit, Karon, har gjort att man fått revidera beräkningarna av Plutos diameter och massa och därvid har man kommit fram till mycket lägre siffror, vilket gör Pluto till den minsta och lättaste planeten i solsystemet - till och med mindre än vår egen måne. Man har beräknat att Plutos massa är en fyrtiondel av vad man tidigare trott, att dess densitet eller täthet bara ligger något över vattnets. "Den kanske inte är något annat än en snöboll av frusna lätta gaser", påpekar tidskriften Astronomy. Karon vars diameter beräknas vara 40 % av Plutos, är större i förhållande till sin planet än någon annan måne i vårt solsystem.

PLANERINGSKONFERENS

LOKAL: Katasalen, ABF-Huset, Sveavägen 41 Stockholm.

TID: Lördagen den 20 oktober -79 Kl:09.00

Preliminärt program.

09.30 - 10.00	Introduktion
10.00 - 12.00	Gruppvis överläggningar om den fortsatta verksamheten inom UFO-Sverige.
12.00 - 13.00	L u n c h
13.00 - 16.00	Besök av Stig Ekberg. Känd för det så kallade "Väddö-fallet" (Närkontakt av andra graden) Redovisning av resultaten av förmiddagens grupparbeten. Beslut och förankring av dom framtagna resultaten.

För vidare upplysning, kontakta Stockholms UFO-förening 08-47 30 49 eller centralgruppen 0224-177 71.

Alla lokalföreningar och enskilda medlemmar är hjärtligt välkomna.

+-----+

PSYKMOTORN EN BLUFF ?

Intern UFO-information skrev Tomas Elofsson i Gusum en artikel om "psymotorn" som till anda och mening skulle kunna sammanfattas med Tomas egna avslutningsord, som löd: Jag anser att psymotorn är en bluff.

Jag tror nog att han menade vad han skrev eftersom det var följt av sex utropstecken.

Mot vem bluffen var riktad är inte så lätt att klara ut. Är det de stackars läsarna av IUI som har blivit drabbade eller är det Tomas själv?

Nej, Tomas du kan vara alldeles lugn. Artikelnen är ingen drift med godtrogna utan ett försök att aktivera till en förutsättningslös undersökning av den verkliga orsaken till att en liten plastburk roterar enligt ett visst mönster när man kupar handen omkring den.

Det finns ett ord i artikelnen som du, Tomas, med all rätt hängt upp dig på, nämligen "psymotorn".

Något energialternativ lär den aldrig bli, det kan du ha rätt i, men kanske ett lämpligt verktyg för vidare undersökningar.

Det viktiga är inte att den snurrar, kanske inte ens varför den snurrar.

Det viktiga är att den tycks följa ett mönster när den snurrar, vilket är en av orsakerna till att jag vände mig till IUI:s läsare, inte för att påstå något utan för att väcka iden att vi genom gemensamma insatser skulle kunna konstatera om ett mönster finns och hur det i så fall ser ut.

Jag föreslår därför att du fortsätter din analys av "bluffen" med att eliminera drag, som du tycks ha ett visst besvär med, skärma av din varma andedräkt som du ju anser vara en tänkbar drivkälla, för att sedan kunna konstatera om motorn rör sig över huvud taget.

Rör den sig inte alls så kan den ju inte ha något mönster.

Det är resultatet av den undersökningen som är intressant. Även om den ger ett negativt svar.

Du har lagt ned mycket jobb på din analys. Jag föreslår att du fortsätter en bit till och noga antecknar resultaten. Kanske finner du ett rörelsemönster, kanske inte, Båda resultaten är intressanta.

DETEKTORBYGGE SOM STUDIECIRKEL

A V

PER FORK OCH BÖRJE WESTERHOLM

Under våren 1977 gjorde några medlemmar i UFO-Nyköping UFO-detektorer som studiecirkel en gång i veckan. De flesta hade inte någon vana alls från elektronikarbeten. Arbetet leddes av Börje Westerholm, Oxelösund, som kan det här genom jobbet, han har en firma som reparerar kontorsmaskiner. Det var även han som utvecklade detektorn med ljud-blink-delen.

Börje Westerholm tv och Carl-Anton Mattson i samspråk ang. detektorns funktion.

Intresset för detektorerna upptäcktes då Börje Westerholm, som hade byggt sin egen detektor förut, demonstrerade den vid ett av föreningens månadsmöten. Någon kom på att vi skulle bygga tillsammans, och Börje ställde upp som ledare för verksamheten. Det tog en kväll att diskutera igenom priser utförande m.m. och efter någon vecka hade materialet kommit och byggandet kunde börja. Här följer nu en kort beskrivning av hur själva byggandet gick till, den kan kanske vara till nytta för andra detektorentusiaster runt om i landet. Enklast var att utgå från s.k. stripskort, ett slags kretskort med förborrade hål och ledande kopparstrips, 40 till antalet.

Kortet har måtten 110 x 50 mm, men man måste såga till det själv. Kortet är det enda som finns att köpa från Elfa, det köper man hos: Ing. firma Gunnar Pettersson, Box 117. 123 21 Farsta. Det passar i lådan om man monterar det i två plastskenor som limmas (se bild nedan). Lådan har måtten 120 x 100 x 55 mm och har Elfas Nr. 50-0130-0.

Man börjar lämpligen med att löda dit transistorerna, de har nämligen tre ben och är därmed krångligare att pilla in mellan andra komponenter. Lämna helst stripen närmast kanten för plastskenan skull. Lämna även första hålraden utmed långsidan för lödstiften till anslutningskablarna. Bilden visar hur man får plats med alltihop.

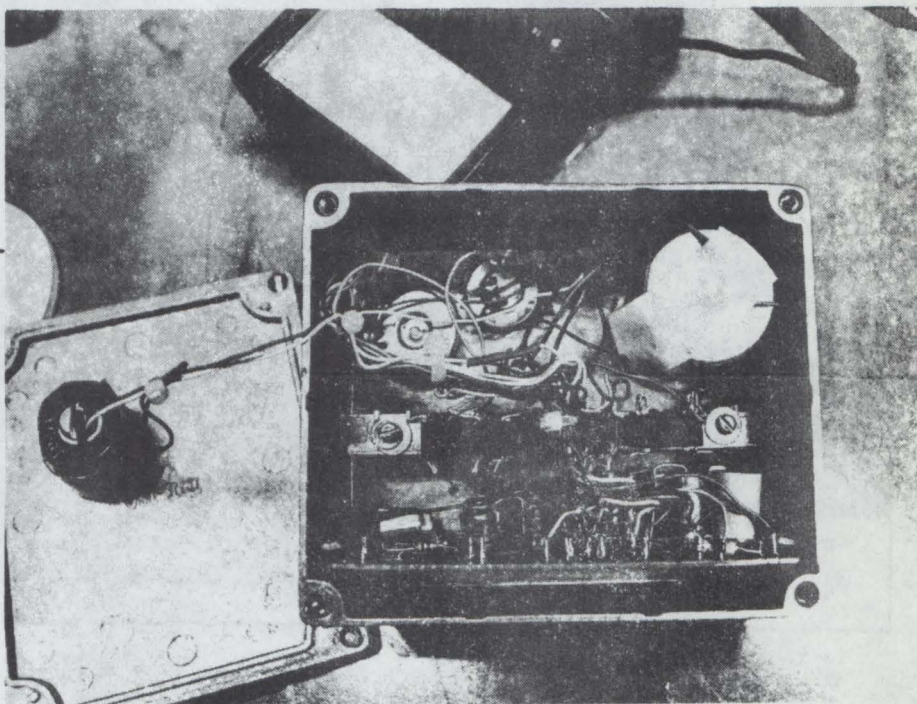
När kortet är färdiglött ansluter man lysdioden (lämpligen av CQY-typ, men andra går också bra). Sedan anslutes spolen, som inte alls behöver vara på 10 kohm. ända ner till 500 ohm går bra. Det är sen lämpligt ur utrymmessynpunkt att ersätta minihögtalaren med en örfon, helst då så lågohmig som möjligt. Vi använder från 8 ohm till 300 ohm, dessa fungerar utmärkt. Omkopplaren, som man ansluter sedan, sluter mellan 2:a och 3:e kontakten från knappen räknat. Vi rekommenderar runda knappar, hålen i lådan blir lättare att göra då. Man behöver tre omkopplare:

1 st	av/på	dubbeltryck
1 st	-"- ljudet	-"-"
1 st	återställn.	med återgång

Man kan göra en dubbeltryckströmbrytare återgående genom att ta bort den lilla U-formade trådbiten och i stället sticka in en liten pigg (t.ex. en del av ovan nämnda trådbit) så att inte hela strömbrytaren kommer ut. Lämplig typ är Schadow, Elfes Nr.35-6140-4. Den fjärde kan man då använda till att koppla in högre ljudstyrka, man kortsluter då motståndet på 1 kohm till basen på sista transistor-orn.

Till batterierna kopplar man en vanlig snäppkontakt och till den en hållare för fyra penlightceller. Detektorn går nämligen bättre på 6 volt än på 12. Våra fungerar från 4 volt till 9 volt.

Man kan också ansluta en batterieliminators till en miniräknare om man inuti eliminators kopplar en kondensator på 470 uF parallellt över den som redan finns där. Tänk då på att sätta i en sådan kontakt som bryter bort batterierna när man sticker i pluggen. Nu är alltså den rent elektroniska delen av arbetet färdigt. Innan man monterar delarna i lådan bör man kolla att allting fungerar. Det gör det förmodligen inte. Inte en enda av de 6 apparaterna som nu är igång fungerade från början. Man börjar med att kolla strip för strip, vilka komponenter som sitter där

Så här ser UFO-Nyköpings detektor ut i färdigt skick.

och jämför med ritningen. Vanligaste felen är enkla överlödningar mellan två strips. Fungerar den fortfarande inte så mät upp mellan 20 och 25 för att se om förstärkardelen fungerar. Fortsätt eventuellt med att mäta upp efter varje transistor.

När det elektriska väl fungerar är det bara att borra, såga till och passa in delarna i lådan, (se bild ovan). Om man vill specialtrimma detektorn så ersätter man motståndet på 39 ohm med en trimpotentiometer, då kan man få detektorn så känslig att den startar av sig själv.

Ja, så småningom fick vi igång våra apparater och har nu 6 stycken igång för jämnas. För egen del håller jag på att utveckla min med en registeranordning och när den är klar

kommer ytterligare beskrivningar av den.

Som sagt, detektorbygge som aktivitet i grupp är något vi verkligen rekommenderar. Vi började klockan 19 och kom sällan från lokalen förrän kl:23.00. Klart är i alla fall att vi inte skulle ha fått i gång detektorerna utan den sakkunniga hjälp vi fick.

Fr.v. Torigny Pålsson och Anders Pettersson, jobbar för fullt med sin detektor. Kommer den att funka?

STÖDFONDENS POSTGIRO

23 90 52 - 4

OLÖSTA GÅTOR

"Den största lyckan för en tänkande
människan är att ha utforskat det
som låter sig utforskas och ödmjukt
stå inför det som inte kan utforskas."

v. Goethe.

Den amerikanske TV-kommentatorn Frank Edwards publicerade för en del år sedan en märklig artikelserie om mystiska händelser i världen, vilka han samlade i sin bok "Stranger than Science" och som aldrig fått någon godtagbar förklaring. Alla dessa fascinerande berättelser - varje berättelse är ett steg in i det okända - och som för det mesta handlar om oförklarliga försvinnanden, är dokumenterade kontrollerade och dubbelkontrollerade. Dessa och liknande händelser har vällat vetenskapen mycket huvudbry, och inte minst ställer man sig frågande till vad som händer inom Bermudatrianglen, den s.k. Djävulstriangeln, ett område i kanten av Saragassohavet i västra Atlanten där under årens lopp påfallande många fartyg och flygplan oförklarligt har försvunnit.

Den parapsykologiska forskningen känner ju till det speciella fenomen som brukar kallas "transportation" och som består i förflyttning av en levande person från ett ställe till ett annat, oberoende av väggar och stängda dörrar, alltså i själva verket en "människo-apport", och i bibeln finns många skildringar av transportationer. I apostlagärningarna berättas som bekant om aposteln Petrus väktare, att de, fastän vaktmanskapet var på sin plats, och fastän fängelset var ordentligt låst, trots allt fann de detta tomt. Här berättas ju också om Filipus att han, sedan han döpt den etiopiske hovmannen, av "Herrens ande rycktes bort och hovmannen icke mer såg honom" utan han blev funnen i Asdod många mil därifrån. Transportation kan således vara förklaring till de hemlighetsfulla händelserna, men kan inte vara hela sanningen.

Inom Arcanum, denna fina och avancerade tidskrift, där man så fritt och kunnigt behandlar de svåraste ämnen finner man ju de verkliga sökarna och man frågar sig därför om man inte just här skulle kunna få till stånd en "sökardebatt" där var och en fick göra sig hörd, så vi tillsammans kunde hjälpas åt att söka lösa åtminstone någon eller några av dessa olösta gåtor? Det borde kunna bli högst stimulerande och berikande, eller vad säger läsekrätsen?

För att alla ska kunna följa med i debatten följer här några av Edwards fantastiska berättelser liksom en kort redogörelse av vad som skrivits och berättats om Bermudastriangeln, senast i en bestseller av Charles Berlitz.

Triangeln beräknas, grovt räknat, av Bermuda-öarna utanför amerikanska östkusten, går ner till Puerto Rico i höjd med 40-breddgraden och så upp mot nordväst till Bermuda igen.

Typiskt för allra flesta förlusterna av fartyg, flygplan och människoliv är att det trots intensiva spaningsinsatser inte påträffats minsta vrakspillra, inte ett lik, inte en oljeffläck, ingenting. I vissa fall har flygare praktiskt taget varit framme vid målet, i perfekt väder och utan störningar, för att sedan inte mera avhöras. I andra fall finns radioinspelningar som visat att något helt ovanligt inträffat, kompasserna snurrar, havet ser "underligt" ut, flygarna är helt plötsligt totalt desorienterade.

Berlitz drar igenom hela provkartan av mer eller mindre tänkbara förklaringar, inklusive ingripanden av makter från yttre rymden. Att kraftiga elektro-magnetiska störningar inverkat på många av haverierna bör i alla fall vara klart.

Listan på c:a hundra försvunna fartyg och flygplan tippas i sensationsvärde av vad som hände den 5 december 1945 då en formation om fem flygplan från amerikanska marinen, på rutinmässig övningsflygning, försvann.

Ett spaningsplan med 13 mans besättning sändes snabbt upp för att leta, men det försvann också. Trots ett enormt spaningsuppdåd påträffades aldrig minsta spår av flygplanen eller deras besättningar. Här är listan på större fartyg som försvunnit totalt eller - i några fall - återfunnits intakt men utan besättning. Den kan kompletteras med de många mindre fartyg som försvunnit, inte minst ännu längre tillbaka i tiden.

1840: Rosalie, ett stort franskt lastfartyg, påträffat inom triangeln med satta segel, lasten orörd, alla besättningsmän borta.

1880: Atlanta, brittisk fregatt, 290 ombord, försvunnen inte långt från Bermuda.

1902: Freya, tysk bark, påträffad utanför Kuba med svår slagsida, delvis avmastad.

1918: Cyclops, amerikanskt förrådsfartyg på 19 000 ton, 309 ombord, bra väder, inga radiosignaler, inga spår av förlisning.

1924: Raifuku Maru, japanskt lastfartyg, sände nödsignal mellan Bahamas och Kuba, sedan borta.

1925: Cotopaxi, ångfartyg, försvann på resa från Charleston till Havanna.

1931: Stavanger, lastfartyg 43 ombord, sista medelandet från position nära Bahamas.

1932: John and Mary, tvåmastare, påträffad övergiven söder om Bermuda, seglen beslagna, skrovet nymålat.

1940: Gloria Colita, brittisk yacht, funnen övergiven min i perfekt skick söder om Mobile, Alabama.

1944: Rubicon, kubanskt lastfartyg, påträffad utanför Floridas kust övergiven av besättningen så när som på en hund.

1950: Sandra, lastfartyg, försvann spårlöst utanför Florida.

1955: Connemara 1V, yacht, påträffad övergiven söder om Bermuda.

1963: Marine Sulphur Queen, lastfartyg, borta utan minsta spår.

1967: Witthcraft, motorbåt, ägaren och passageraren borta medan båten låg för ankar utanför Miami.

1970: Milton Iartides, lastfartyg, borta.

1973: Anita, 20 000-tons lastfartyg med 32 ombord, försvunnet.

1976: Sylvia L Ossa, 15 000-tons malmfartyg med 37 mans besättning. Meddelade i oktober att de var en dag försenade, sedan försvunnet. Det enda spår som syns är några oljefläckar.

Och här kan man direkt anknyta till Edwards serie: Vad hände hjulångaren Iron Mountain, som seglade nedför Mississippi från Vicksburg, rundade en flodkrök och försvann i fullt dagsljus? Eller den armé som marscherade längs vägen och försvann spårlöst. Vart tog de vägen?

Den siste stuveriarbetaren hade lämnat Iron Mountain. Lasten av bomull och melass fanns väl ombord. Två långa tjut från ångvisslan och ångaren gled ut i floden denna vackra junimorgon 1872. Några ögonblick senare hade hon försvunnit bakom flodkröken med en rad flottar lastade med bomullsbalor på släp efter sig.

Vad som hände med fartyget sedan det försvunnit ur sikte kommer antagligen aldrig någon att få veta. Vad hennes öde blev, så måste det ha kommit blixtnabbt och, får man hoppas, barmhärtigt.

Det första tecknet på att någonting var galet kom ett par timmar senare, då en annan hjulångare, Iroquois Chief, fick slå full back och gira mot stranden för att inte kollidera med en rad flottor som kom drivande med floden. Sådana saker hände då och då, bogserlinorna var inte av samma kvalitet som våra dagars. Besättningen anade alltså inte oråd och bärgade flottorna och tog dem långsides, medan man väntade på att Iron Mountain skulle komma.

Medan man väntade upptäckte en besättningsman på Iroquois Chief något underligt. Bogserlinan hade inte slitits av - den hade huggits av. I ett enda snitt som var alldeles färskt. Hugga av bogserlinan, sådant gjordes bara när ett fartyg befann sig i största fara...

Iron Mountain syndes aldrig mera till. Om det fattat eld hade andra fartyg sett det. Om det hade gått på grund eller sjunkit skulle tunnorna med melass och alla bomullsbalar som stuvats på däck ha översvämmat floden. (Om ångmaskinerna hade exploderat skulle massor av människor uppfattat katastrofen. Men ingen hade sett någonting, ingen hade hört någonting. Trots att floden vimlade av båtar just på detta avsnitt.

Iron Mountain, en jätte till hjulångare, 55 meter lång, 11 meter bred och med utrymme för 55 passagerare förutom last och besättning, seglade rakt in i förintelsen - utan minsta spår... (och vidare.

Den 14 december gjorde man allt klart för avgång ombord på det danska skolfartyget Köbenhavn i Montevideo. Man väntade bara på att de femtio unga sjökadetterna skulle komma från en ceremoni på det danska konsulatet i staden. Det skulle bli kadetternas sista skolresa. När de kom tillbaka till Danmark var deras utbildning fullbordad. Framtiden såg ljus ut för pojkarna, men barmhärtigt nog så var den hemska sanningen dold för dem - deras framtid skulle bara bestå i ytterligare några få timmar.

Strax före klockan 12 på dagen kom kadetterna sjungande tillbaka till sitt fartyg och det gled sakta ut ur hamnen, förbi några fiskebåtar... och försvann. Inkommande skepp som borde ha siktat henne, hade varken sett Köbenhavn eller minsta spår av henne. Köbenhavn var och förblev borta och ingen har en minsta aning om hur.

Historien kan uppräknas många fall av försvunna militärtrupper. 650 franska kolonialsoldater var på marsch mot Saigon i Indokina år 1858. De gick längs vägen över öppen mark bara 25 kilometer från staden då de försvann totalt - precis som om de uttraderats från jordytan.

Moderna militärdokument berättar om ett mysterium lika förvånande som det just nämnda. Japanerna erövrade Nanking den 10 december 1939. Centrala Kina var en lamslagen gigant, hjälplös mot sina attackerande fiender. Det var därför viktigt att vinna så mycket tid som möjligt genom att försöka hindra japanernas framryckning, och därför stationerade översten Li Fu Sien sina trupper i kuperad terräng utanför Nanking.

Två timmar senare svarade truppstyrkan inte på anrop från radion. Afterspaningar visade att de lämnat sitt läger. Gevären stod uppställda utanför tälten, och små eldar visade att man just hållit på med matlagningen. Men inte en enda soldat fanns att se. De kunde inte ha deserterat allihopa över det öppna landskapet utan att bli upptäckta. Japanska dokument innehåller ingenting som tyder på att soldaterna skulle ha tagits till fånga. (och inte en enda av de 2 998 männen har syns till sedan denna ödestigra dag.

Om någon, säger Edwards, bad mig berätta om det underligaste fall av försvinnande jag känner till, så skulle jag utan tvekan referera till katastrofen med det tvåmotoriga marinflygplan som med 32 personer ombord störtade på Tahamhaglaciären år 1947. Två dagar efter kraschen hittade man planet. Det fanns mer än nog av bevis för att ingen av de ombordvarande kunde ha överlevt den fruktansvärda "front-mot-front-kollisionen" i full fart. Men var fanns de 32 människorna? En belöning på 25 000 kronor

sattes upp för den som kunde återfinna kropparna. Men ingen har någonsin sett ett spår av dem.

Och vad ska man säga om "mannen som försvann"?

Är det verkligen möjligt, att en man kan försvinna spårlöst inför många åsyna vittnen? Ena sekunden finns han där, den andra inte, uppslukad som om han aldrig existerat.

Det var den 23 september 1880. En varm höstsol svepte över de brunbrända åkrarna kring farmaren David Langs gård i Gallatin, Tennessee, USA. På gårdsplanen lekte hans båda barn Sarah 11 år och George 8 år med två trähästar som deras far haft med sig från Nashville samma dag. Vildvinet växte trots den torra sommaren, praktiskt taget över hela det nätta huset som var byggt i tegel. Runtomkring böljade horisontlinjen i mjuka svep och ett svagt rassel hördes från de torra löven.

Fru Lang och hennes make David, kom ut ur huset och David, som var på väg mot det stängsel bakom vilket hans nya halvblodshästar stod, vände sig om och hördé sin hustru ropa:

"Skynda dig tillbaka David, jag vill att du kör mig in till stan innan affärerna stänger".

"Kommer om ett par minuter, svarade han".

Men han kom aldrig tillbaka. David Lang var bara trettio sekunder från sitt möte med det okända.

Barnen fick se en häst och kärra komma mot huset och de slutade leka för att titta på den. De hade nömligen känt igen domare August Peck som alltid hade med sig presenter till dem. Fru Lang såg också ekipaget och det gjorde även David som höjde handen till en hälsning och började gå tillbaka mot huset.

Han hade inte tagit mer än ett halvt dussin steg förrän han försvann i allas åsyn. Fru Lang skrek. Barnen stod blickstill, alldeles för överväldigade för att fatta vad som hänt. Instinktivt sprang de alla mot den plats där David Lang sist var synlig för endast några sekunder sedan. Domare Peck och hans följeslagare, kastade sig ur sin vagn och störtade mot platsen. Alla fem kom fram till den fläck där David Lang hade försvunnit i tomma intet. Där fanns inte ett träd, inte en buske, inte den minsta lilla grop. Det fanns ingenting som kunde förklara hur David Lang hade försvunnit.

De vuxna sökte förtvivlat igenom gårdsplanen. Fru Lang blev hysterisk och hjälptes skrikande in i huset. Grannarna larmades och när kvällen kom var hela traktens folk på platsen, förgäves sökande David Lang. Varenda fläck genomsöktes, varenda centimeter mark stampades till för att försöka finna någon spricka där han kan ha fallit ner. De fann ingenting.

David Lang var borta. Han hade försvunnit mitt framför ögonen på sin familj och de två männen i vagnen. Ena sekunden fanns han där, vandrande över gården, den andra var han borta.

Under de veckor som följde fick myndigheterna vidta kraftiga åtgärder för att hålla hundratals och tusentals nyfikna borta.

Ändlösa förhör ledde bara till att de fem sett samma sak hända på samma gång. Markprov visade att platsen där David försvunnit var solid lera, utan några håligheter någonstans. Ingen begravning eller minnesguästjänst hölls någonsin över David Lang. Hans hustru, som levde i många år efter händelsen, slutade aldrig att tro att maken en dag skulle återvända.

Vintern gick och våren, händelsen med David Lang började falla i glömska. Så en dag i april 1881:

David Langs båda barn kom fram till den plats där fadern försvunnit för sju månader sedan. De upptäckte en cirkel av gult gräs, c:a en och en halv meter i diameter. Den kvällen, när de båda barnen förundrande stod med fötterna i cirkelns gräs, fick Sarah plötsligt ett infall. Sakta ropade hon på sin far.

Bleka och förstummade hörde de båda barnen plötsligt hans röst. Den kom svagt, liksom från en plats långt borta. Och rösten ropade på hjälp. Gång på gång - tills den slutligen tonade bort i en blek viskning och försvann - för alltid.

En plats där naturen verkligen är "tokig" är den berömda plats som kallas (regon Vortex och som ligger längs sandbankerna vid Sardine-bukten, i (regon. Vad som utmärker platsen det vet man, men varför och hur har ännu ingen kunnat svara på.

I samma ögonblick man ser platsen, är det någonting som säger en att man kommit till ett ställe i naturen där den blivit vansinnig. Skulle man befinna sig på hästryggen när man närmar sig platsen, skyggar hästen omedelbart. Fåglar ändrar plötsligt kurs och flyger bort från det underliga stället. Till och med träden ger intryck av att de står under inflytande av krafter från vilka de inte kan vika undan. Innanför denna magiska cirkel av tyngdkraft som löper amok lutar nämligen alla träd fullt tydligt mot den magnetiska nordpolen, trots att alla träd strax utanför cirkeln står rakt upp.

Denna häxkittel av magnetiska strömmar är ungefär 60 meter i diameter. Den är ganska cirkelrund, men mätinstrument visar att den exakta storleken av denna förvirrande plats varierar under perioder på 90 dagar. Innanför cirkeln ligger ett träskjul som en gång tjänstgjort som experimentlokal men övergavs år 1890 då de instrument som teknikerna använde började visa på tok.

Hela skjulet är skevt och vint men man vet inte om det är de okända krafterna innanför cirkeln som påverkar det, eller om det är sättningar i grunden.

När man kliver in i skjulet, kliver man in i en annan värld. Man känner en underlig kraft som vill tvinga en neråt, precis som om tyngdkraften plötsligt ökat. Instinktivt lutar man sig 10 grader fram mot centrum av cirkeln. Lutar man sig bakåt får man en krypande känsla av att något tvingar en in mot centrum - exakt så som alla instrument visar att något verkligen gör.

Många vetenskapsmän har gjort omfattande experiment för att kunna lösa häxkittelns gåta. De hängde tunga metallkulor i kedjor från bjälkar i skjulets tak. Besökare kan fortfarande se en av dessa kulor hänga mot marken i en vinkel som strider mot tyngdkraften. Den hänger in mot centrum. Det är mycket lätt att få den att pendla åt det hållet, men svårare att få den att svänga utåt cirkeln.

Till och med cigarettrök påverkas av häxkittelns underliga krafter. Blåser man ut ett rökmåln i den stilla luften i skjulet börjar den forma spiraler, svävar mot cirkelns mitt och försvinner.

Ett av de otroliga trick man kan få se är detta: Någon ställer ett tomt glas på ett sluttande bord, vars högsta sida vetter mot cirkelns mitt. Plötsligt börjar glaset klättra uppför bordsskivan, dragen av de mystiska krafter som ingen kan förklara. Placerar man en vanlig boll på en jämn yta vid cirkelns ytterkant, rullar bollen obevekligt in mot cirkelns mitt. Slänger man upp en massa pappersbitar virvlar de omkring i luften och dras mot mitten där de rusar runt, runt i spiraler, liksom styrda av en okänd och osynlig hand.

Denna undanskynda glänta där naturen har blivit tokig, var känd bland indianerna som framt förklarade för de vita männen att platsen var förtrollad. De vita männen måste överbevisas om de hemliga krafternas existens, och när de blivit det började de sina undersökningar. De håller på ännu.

Kan det vara frågan om en optisk synvilla?

Med instrumentens hjälp har man bevisat att det varken rör sig om en synvilla eller en fantasi. En så enkelt verktyg som en golfklubba kan man mycket väl använda som bevis. Det är bara att ställa den i en viss vinkel från centrum, så står den av sig självt.

De fenomen som följer med de mystiska krafter som är i omlopp i häxkitteln är klart elektromagnetiska till sin karaktär. En vanlig ljusmätare som används av fotografer visar helt andra värden utanför än i cirkeln. Kompasser fungerar överhuvud taget inte alls.

Denna världsberömda "Cregons hästkittel" liknar i några avseenden en annan plats omkring åtta mil därifrån. De krafter som där är i omlopp är dock inte lika starka.

Vad det är för krafter vet man således inte. Man kan mäta dem, praktiskt taget se dem, men man kan inte förklara dem, säger Edwards.

Och vad säger Läsarna? Att levitation är en förklaring till alla dessa fenomen är väl ganska troligt, men vad är de levitation?

Med livitation förstår man att en person "leviteras", dvs lyftes mer eller mindre högt upp i luften av okända krafter. Det händer att endast personen själv lyftes upp, men det kan också hända att den stol eller det bord han sitter på lyftes upp, och då måste han följa med. Några av de bästa exempel på levitation finns i berättelsen om heliga mäns och kvinnors levitationer, där det förtäljes att så kända helgon som Fransiscus av Assisi, den heliga Thérèse och Ingatius Loyola svävade högt ovanför jorden.

När man bedömer det problemet, får man göra klart för sig att den religiösa extasen är trancens kulmen. Det extatiska trancetillståndet befrämjar tydligen levitationsförmågan, det åstadkommer att den i extas försatta personen känner sig höjd över allt jordiskt och till en viss grad också är det under dessa ögonblick. Medvetandets porter är helt och hållet tillslutna, sinnena är dödade, alla smärteförnimmelser är eliminerade, till och med i fråga om eld.

Dessa levitationer har ofta varit ett slags flygande, alltid under religiös extas. Men parapsykologin känner ju också till många fall av levitationer hos medier, som lär ha presterat fenomenet över hundra gånger. Då mediet D D Home, som är mest känd för detta fenomen, lär också ha pressterat fenomenet över hundra gånger. Han är inte bara känd för sin otroliga prestationsförmåga utan också för sin rättrådighet och ärlighet. Det kan kanske vara av intresse i detta sammanhang att ta del av följande skildring, som är ett referat av en artikel i det eleganta litterära månadshäftet "The Cornhill Magazine" i augusti 1860: "Sällsammare än dikten" av den irländske journalisten Robert Bell.

Mr Home satt närmast fönstret. I halvmörkret var hans huvud svagt synligt mot gardinen, och hans händer vilade framför honom, blekt vitglänsande. Plötsligt åade han lågmält:

"Min stol rör på sig - jag är ovanför golvet, bry er inte om mig, tala om något annat"...

Jag satt nästan mitt emot Mr Home, och jag såg hans händer försvinna från bordet och hans huvud uppslukas av den djupa skuggan på andra sidan. Efter en liten stund talade han igen. Denna gång hördes hans röst i luften över våra huvuden. Han hade höjt sig från sin stol fyra eller fem tum från golvet. Medan han höjdes ytterligare beskrev han sitt läge, vilket först var lodrätt sedan horisontalt. Han sade att han kände det som om han blivit vänd på det varsammaste sätt, som ett barn som flyttas från sin sköterskas armar.

Strax därpå sade han att han skulle passera förbi fönstret, mot vars silvergrå ljus han skulle bli synlig. Vi iakttog under djup tystnad hur hans kropp gled från den ena sidan av fönstret till den andra. Han sade att han skulle komma samma väg tillbaka, vilket han också gjorde...

Även om man hade haft de starkaste nerver hade man inte kunnat undgå att känna fruktan, men det kändes också högtidligt. Han svävade runt kretsen flera minuter, och passerade denna gång lodrätt över våra huvuden. Jag hörde hans röst bakom mig i luften, och kände någon lätt stryka mot mitt hår. Det var hans fot som tycktes ta stöd på en stol. Han tillät mig vidröra den, men då jag försiktigt lade min hand på den, lät han höra ett rop av smärta, och foten drogs undan med en märkbar rysning. Den vilade tydligen inte på stolen utan svävade fritt, och den skyggade för beröring liksom en fågel.

Han gled nu över till rummets bortesta ände, och vi kunde av hans röst döma om hans läge. Han hade nått taket, i vilket han gjorde ett lätt märke - och kom strax därpå ned och återtog sin plats vid bordet.

Denna sensationella artikel väckte på sin tid ett oerhört uppseende. Homes kanske ändå märkligaste prestation, vad levitationer beträffar, ägde rum i Ashley House i närvaro av lord Adare, baron Lindsay och kapten Wynne. Här återges baron Lindsays redogörelse för denna händelse:

Sedan började Home, som varit i trance en stund, oroligt vandra omkring, och gick slutligen in i rummet bredvid, i samma ögonblick hörde Lindsay en röst som viskade i hans öra: "Han kommer att fara ut genom ett fönster och in i genom ett annat" (Direktröst). Lindsay fick knappast tid att sprida denna häpnadsväckande upplysning vidare förrän de hörde hur ett fönster i rummet bredvid ksatades upp. Hans berättelse fortsätter: "Vi hörde fönstret i nästa rum lyftas upp, och omedelbart därefter såg vi Home sväva i luften ovanför vårt fönster.

Fullmånen sken in i rummet. Jag hade ryggen mot ljuset, och jag såg skuggan på fönsterbrädet och Homes fötter ungefär sex tum ovanför. Han förblev i detta läge några sekunder, lyfte sedan upp fönstret och gled in i rummet med fötterna först och satte sig.

Lord Adare gick sedan in i nästa rum för att titta på det fönster varifrån Home hade svävat ut. Det var upplyft bara 18 tum, och han uttryckte sin beundran över att mr Home hade kunnat komma igenom en så trång öppning.

Home sade, fortfarande i trance: "Jag ska visa dig" och med ryggen mot fönstret lutade han sig sedan tillbaka och skjöts ut genom öppningen med huvudet först och kroppen stel, och återkom sedan helt stilla.

Fönstret ligger drygt 70 fot från marken, i tredje våningen. Jag tvivlar starkt på att ens någon skicklig lindansare skulle vilja försöka sig på ett dyligt konststycke, där den enda möjligheten att komma över vore ett farligt hopp. Avstånden mellan fönstren var ungefär 7 - 6 tum, och framför vardera fönstret fanns det ett utstående parti på blott 12 tum, vilket tjänade som en hylla för blommor."

Lord Adare hade, oberoende av baron Lindsay, skrivit ner sin egen skildring av händelsen. Då den till fullo överensstämmer med Lindsays visar den att vittnena till denna enastående händelse har beskrivit den på samma sätt. Kapten Wynne bestyrkte de båda redogörelserna.

Vad kan det då bero på att vissa människor "leviterar", "apporterar", "profeterar", "är synska" och så vidare, och vad kan det vara som skiljer dessa personers själsliv från det vanliga - det s.k normala? John Björkhem, denne store banbrytare inom svensk parapsykologisk forskning, menar att det inte endast är parapsykologin, som har intresse av att själslivets fenomen undersöks, utan också att innan dess rätta natur är kartlagd, kan en mångfald andra vetenskaper knappast komma längre än till att insamla material och företaga en ytlig systemativering. Många områden av religionshistorien tycks ju exempelvis behärras av ideer som hör till de parapsykiska fenomenens område.

Han och andra parapsykologer menar också, att paranormala förnimmelser och paranormala orsakssammanhang är fakta, är de sannolikt inte begränsade till de sällsynta tillfällena då de antingen yttrar sig sporadiskt eller på ett iögonfallande sätt eller till de mycket speciella förhållanden då deras närvaro kan fastställas på experimentell väg. De kan ju mycket väl vara oavbrutet verksamma i bakgrunden till också vårt normala liv. Vår förståelse och våra missförstånd gentemot våra medmänniskor, våra känslöstämningar i vissa situationer, de tankar och ideer som plötsligt dyker upp utan någon inre orsak, våra oberäknliga och omedelbara reaktioner inför vissa människor, och så vidare. Allt detta kanske delvis bestäms av paranomal förnimmelse och paranomala kausala inflytanden.

"Vi är på alla håll omgivna av fenomen vilkas existens vi blundar för eller slår bort som vidskepelse, om vi inte kan ignorera dem. Vi lever mitt inne i någon sorts "psykomagnetiskt fält" som åstadkommer sammanflöden vilka på något sätt överskrider fysikens klassiska begrepp.

Dessa mål och medel är okända för oss, men vi känner att det på ett eller annat sätt hänger samman med den strävan mot högre former av ordning och enhet som vi kan iakttaga hos utvecklingen av universum i stort, av livet på jorden, det mänskliga medvetandet samt slutligen vetenskapen och konsten".

Arthur Koestler.

Källa: Arcanum. Serie A nr 220. Anna-Lisa Helle.

STENEN VAR EN MÅNE !!!

Astronomen Richard M Williamon skulle passa på och titta på asteroiden Melpomene (en liten obetydlig stenklymp som rör sig kring solen) när den passerade förbi en klar stjärna den 11 december 1978.

Jodå, han såg något som passerade stjärnan. Sehare fick han veta att astronomer i Washington D C också sett asteroiden då den passerade förbi stjärnan. Det var bara det att när man jämförde banorna, så visade det sig att asteroiden omöjligt kunde ha setts i Georgia, där Williamon befann sig vid observationstillfället.

Slutsats: Richard Williamon hade i stället sett en måne, som följde med asteroiden. Därmed har den första asteroiden med måne konstaterats.

Asteroiden Melpomene upptäcktes i mitten av 1800-talet. Den nya månen som måste vara oerhört liten har ännu inte döpts

KvP 790625

PARTIKLAR VARMARE ÄN SOLEN !!!

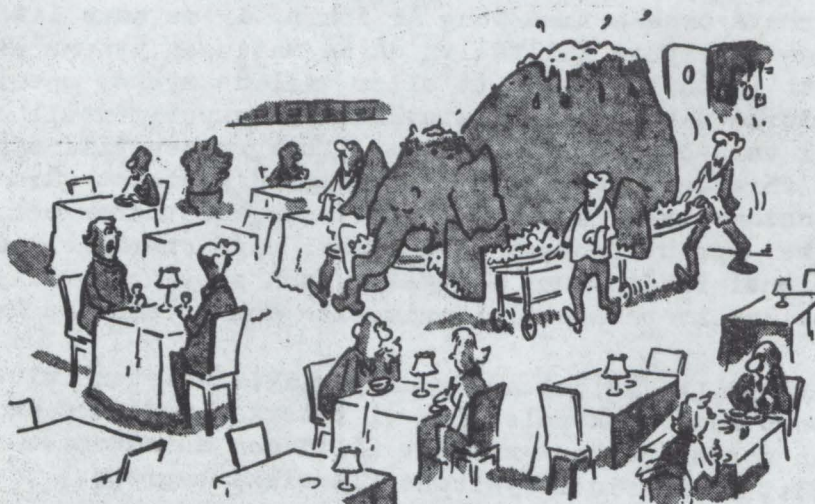
Amerikanska rymdfarkosten Voyager I har mellan Mars och Jupiter stött på superheta partiklar i rymden med temperaturer 100 gånger större än på solens yta

Dr S M Krimigis, chef för den grupp av rymdforskare som övervakar Voyager I:s flygning, meddelar i en färsk rapport att dessa temperaturer är långt högre än några man hittills har konstaterat i vårt solsystem.

Partiklarna var emellertid vitt spridda och vållade ingen skada på rymdfarkosten när den passerade dem.

Observationerna gjordes av Voyager I i mars. De tyder på att partiklarna kom från en av Jupiters 13 månar och att de var sammansatta av väte, svavel och syre.

TT-Reuter

"Måste du jämt försöka beställa på franska!?"

Gallagher i Saturday Evening Post, USA

vecka 37

September 1979

Måndag

10

Tord

Tisdag

11

Dagny

Onsdag

12

Tyra

Torsdag

13

Ambjörn

Fredag

14

Ida

Lördag

15

Sigrid

Söndag

16

Eufemia

VÄSTERÅS: Ungdomskväll - Astronomi

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

September 1979

vecka 38

Måndag

17

Hildegard

Tisdag

18

Alvar

Onsdag

19

Fredrika

Torsdag

20

Agda

Fredag

21

Matteus

Lördag

22

Maurits

Söndag

23

SALA: Föredragsafton. C.A. Mattson visar
bilder och berättar om Egypten.

VÄSTERÅS: Möteskväll
STOCKHOLM: Besök av UFO-Sveriges Centralgrupp

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

OBSERVATIONSUTFLYKT/ Radiosamband
kontrollera med de grupper som har
denna verksamhet om utflykten är
inställd eller inte.

HALLSTAHAMMAR: Möteskväll
LUND: Temakväll

vecka 39

September 1979

Måndag

F 24

Gerhard

Tisdag

F 25

Signild

Onsdag

26

Enar

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

Torsdag

27

Dagmar

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

Fredag

28

Lennart

Lördag

29

Mikael

Söndag

30

Oktober 1979

vecka 40

Måndag

1 E

Ragnar

SALA: Besök på Väsby Kungsgård och ett ev.
besök i gruvan
ÖSTERSUND: Månadsmöte

Tisdag

2 E

Ludvig

Onsdag

3 E

Evald

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

Torsdag

4 E

Frans

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

Fredag

5 E

Bror

OBSERVATIONSUTFLYKT/ Radiosamband
Kontrollera med de grupper som har
denna verksamhet om utflykten är
inställd eller inte.

Lördag

6

Jenny

HALLSTAHAMMAR: Styrelsemöte
ENKÖPING: Möteskväll

Söndag

7

vecka 41

Oktober 1979

Måndag

8

Nils

Tisdag

9

Ingrid

VÄSTERÅS: Ungdomskväll - Astronomi

Onsdag

10

Helmer

GÄVLE: Möteskväll
SÄFFLE: Möteskväll

Torsdag

N

11

Erling

ENKÖPING: Öppet Hus
SUNDSVALL: Möteskväll

Fredag

N

12

Valfrid

Lördag

N

13

Teofil

Söndag

N

14

Oktober 1979

vecka 42

SALA: Filmafton - Apollofärderna + filmer om universum.

Måndag

15

Hedvig

VÄSTERÅS: Möteskväll

STOCKHOLM: UFO kontra psykobiofysik

Red. J. Fjellander ger sin syn på UFO-problematiken

Tisdag

16

Fingal

GÄVLE: Möteskväll

SÄFFLE: Möteskväll

Onsdag

17

Antoinetta

F

ENKÖPING: Öppet Hus

SUNDSVALL: Möteskväll

Torsdag

18

Lukas

F

Fredag

19

Tore

F

OBSERVATIONSUTFLYKT/ Radiosamband
Kontrollera med de grupper som har denna verksamhet om utflykten är inställd eller inte

STOCKHOLM: UFO-SVERIGES PLANERINGSKONFERENS

Lördag

20

Sibylla

HALLSTAHAMMAR: Möteskväll

Söndag

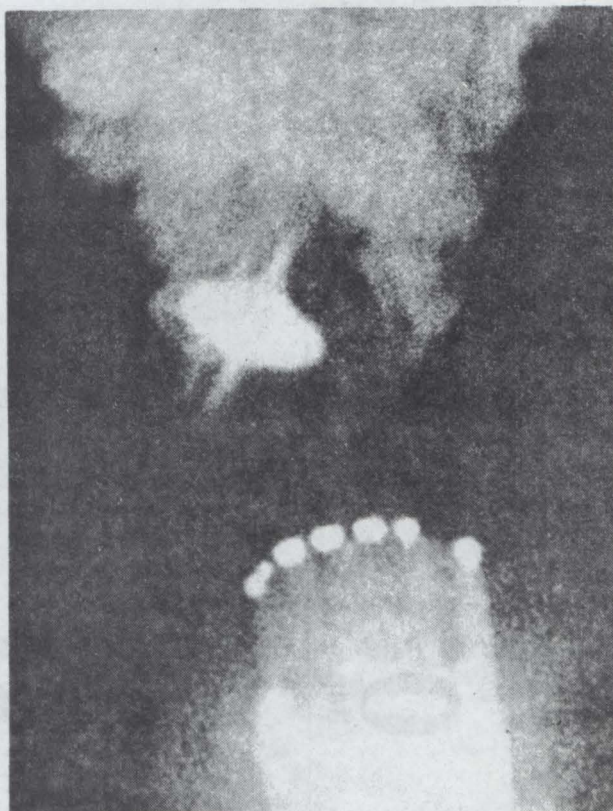
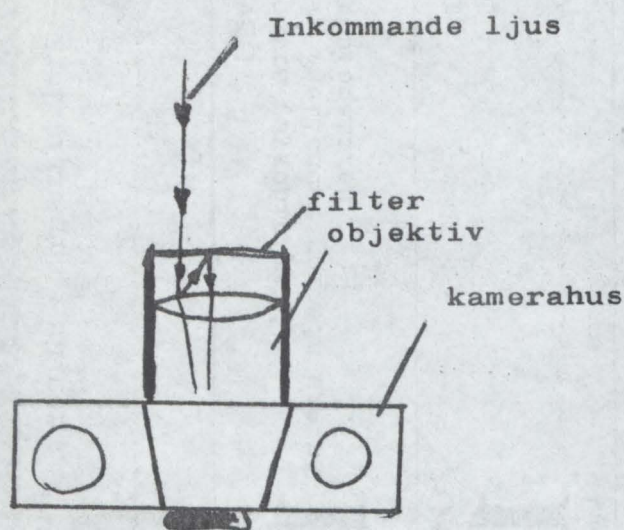
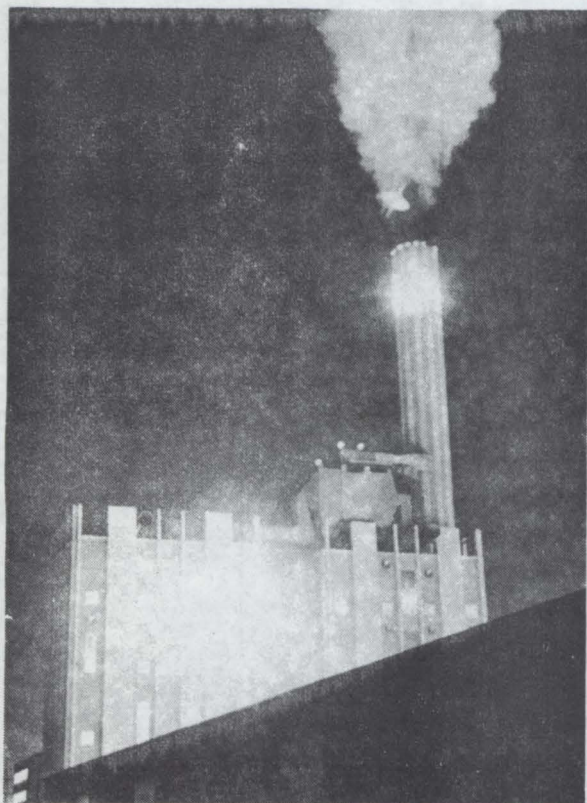
21

MISSTOLKNINGS- FENOMEN

Som ett led i UFO-Sveriges utbildning av fältforskare kommer här den första av en rad artiklar angående misstolkningsfenomen.

Det foto ni ser här till vänster är taget av Tiit Tomsom och om ni tittar noga så ser ni strax ovan för skorstenen en ovalformad ljuspunkt. Fotografen blev naturligtvis nyfiken av vad det kunde vara, så han tog och åkte ut till Västerås fjärrvärmeverk än en gång. Där han kontrollerade olika objektiv- och filterkombinationer. Lösningen på UFO't var ett sky-lightfilter som ej var antireflexbehandlat. Ljuset hade gått in genom filtret studsat mot linsen i objektivet och reflekterats mot filtret och tillbaka in i kameran. (se figuren här nere till vänster)

Har ni som läser denna artikel egna foton som ser mystiska ut så skicka dessa till oss här på tidningen tillsammans med en förklaring. Är fotona bra kanske vi kan ta in dessa under denna rubrik.

FÖRENINGSGS-AKTUELLT

I vår presentation av lokala föreningar och UFO-grupper, har turen nu kommit till Föreningen UFO-Syd. Jag vill också understryka att om det är någon förening som känner sig manad och vill framträda i Internbladet, så ring eller skriv en rad. Ni är varmt välkomna att deltaga i er egen tidning.

UFO-SYD

Den 17 juli 1978 Kl: 20.30 Startade föreningen UFO-Syd. Det var ordf. Mikael Nanne som tog initiativet genom att snacka UFO med kompisar och bekanta. Man tog också kontakt med dåvarande centralgruppen i Köping angående råd och dyligt. Allt som allt fick man ihop tre personer. Det verkade kanske lite men det räckte i alla fall till en styrelse. Styrelsen bestod vid årsmötet i feb.-78 av följande: ordf. Mikael Nanne, sekr. Johan Trems, kass. Gligor Dimiskovski, vice ordf. Tore Nilsson, revisorer Håkan Liljeberg och Gert Andersson. Senare vid ett extra årsmöte i juni tillkom Henrik Nanne revisorsuppl. I skrivande stund består föreningen UFO-Syd av 27 medlemmar, 5 aktiva och 22 passiva.

Kontakten med andra föreningar, myndigheter och massmedia tycker man inom UFO-Syd är mycket bra. T.ex. får man ibland påringning av Polis, kontrollcentralen på Bulltofta, Sturups kontrolltorn och flygtornet på Ängelholm när något ovanligt inträffar. För händelser saker det gör det i Skåne också. Man har sedan starten inte haft mindre än 35 UFO-rapporter, utav dessa har 30 stycken inkommit under 1979. Två fall var närbkontakt av andra graden, ett inrapporterades -78 och ett -79. Båda i Eslöv.

Man har i UFO-Syd 5 sektionschefer utplacerade runt om i Skåne. En finns i Lund, en i Svedala, Malmö, Eslöv och Torna Hällestad. Alla bereddä att rycka ut om något händelser. Samtliga sektionschefer står under ledning av Mikael Nanne. Man har annars samma problem i Lund som i övriga UFO-Sverige. Det är många medlemmar men endast ett fåtal som ställer upp aktivt och jobbar.

UFO-Syds målsättning är ungefär densamma som andra föreningars samt att försöka påvisa förekomsten av elektromagnetiska fält, då främst genom registrering och analysering.

UFO-Syd är framför allt en forskningsförening. Bl.a. har man etablerat kontakt med en internationellt känd forskare inom elektroteknik och medesinsk elektroteknik. Mikael Nanne förklarar närmare.

-Det har för vår förening inneburit att vi kan angripa UFO-frågan med modärna tekniska och vetenskapliga resurser. Vi har idag till exempel tillgång till 29 MHZ kommunikationsradiostationer, flygradiostationer och polisradioskanners. Det ska framför allt sägas att vi har tillgång till elektromagnet-detektorer och ett nytt vidareutvecklat system av EM-detektorer håller på att byggas upp.

-Mycket tid inom föreningen avsätts också för forskningsverksamhet, byggande av prototyper av teknisk utrustning m.m.

För eventuell uttryckning vid närkontakter av andra eller tredje graden har man iordningställt en fältväska typ rapport-centralens. Man har stillbilds- och filmkameror, video och avspärringsmaterial.

Har UFO-Syd några råd att ge till andra föreningar och ny-startade grupper? Mikael Nanne.

-Försök att investera i ett internt kommunikationsradionät dels någon form av telefonsvarare. Det behöver inte alls vara det allra dyraste. Televerkets vanliga telefonsvarare där man kan koppla till en bandspelare är fullt tillräcklig. Folk som ringer får på så vis alltid svar.

UFO-Syd ger också ut en tidskrift "UFO-Syd Information"

UFO-Syd är definitivt en grupp på frammarsch som vi kan vänta oss en hel del av.

M a t s

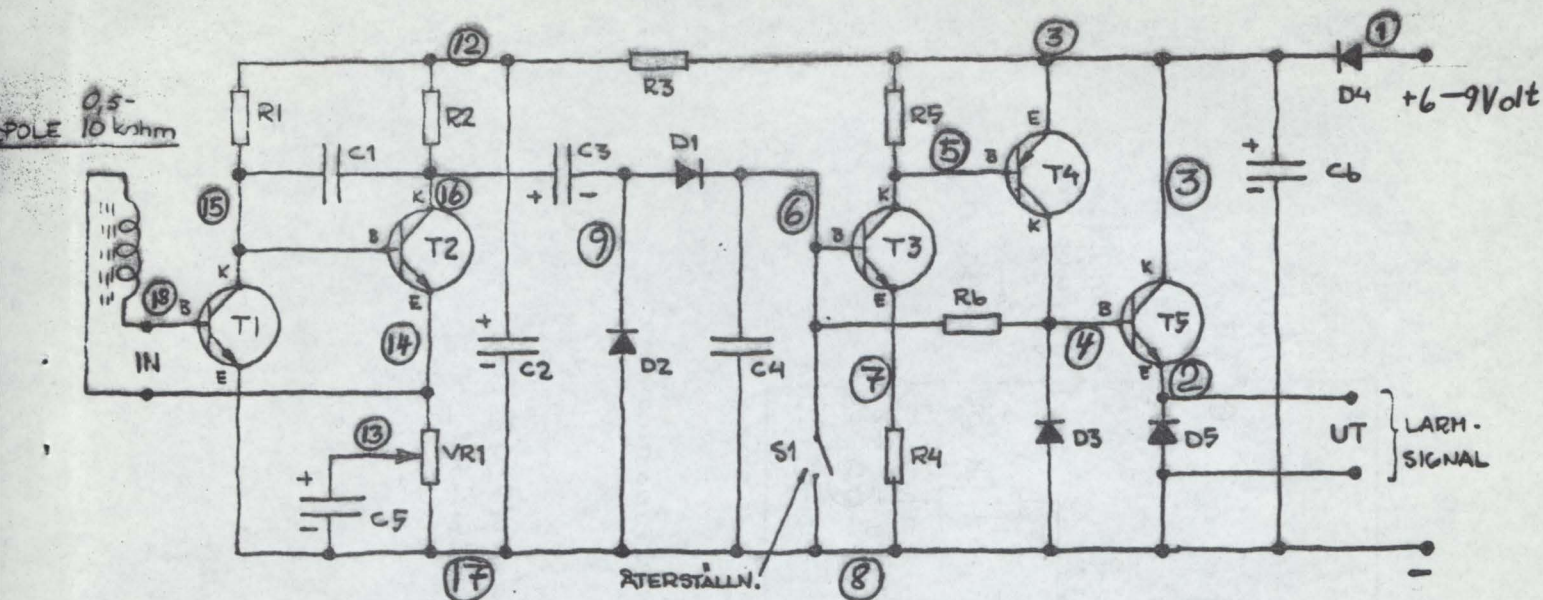
SYDSVENSKA DAGBLADET SNALLPOSTEN Måndagen den 7 augusti 1978

I sin bostad på Norra Fåladén i Lund har Mikael Nanne inrättat Föreningen UFO-Sveriges sydligaste farmcentral

et enda beständiga är förändringen

Nya kvastar sopar rent, men gamla är hemmastadda hörnen

Livet är som en bok. Dären bläddrar genom den hastigt och slarvigt, men den vise läser eftertänksamt, eftersom han vet att han bara kommer att göra det en gång.

MATERIALFÖRTECKNING:

TRANSISTOR: T1/T2/T3 = BC 109C, T4 = BC 178B, T5 = BD 135
T5 SKALL MONTERAS PÅ KYLPLÅT

DIOD: D1/D2/D3/D5 = 1N 4148, D4 = 1N 5400

MOTSTÅND: R1 = 330 kohm, R2 = 47 kohm, R3/R4/R5/R6 = 10 kohm, 1/4 W 10%
VR1 = VRIDMOTSTÅND, POT: 10 kohm LINJÄR

KONDENSATORER: C1/C4 = 4700 pF

ELEKTROLYTKONDENSATORER: C2/C3/C5 = 100 µF 16V, C6 = 220 µF 16V

ENL. OVAN: 1st SPOLE ^{0.5-10kohm} ~~10kohm~~, 5st TRANSISTORER, 5st DIODER, 7st MOTSTÅND,
2st KONDENSATORER OCH 4st ELEKTROLYTKONDENSATORER

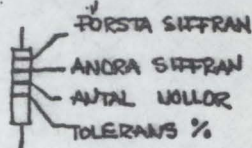
FÄRGCOD MOTSTÅND:

R1: ORANGE, ORANGE, GUL, SILVER

R2: GUL, LILA, ORANGE

R3/R4/R5/R6: BRUN, SVART, ORANGE

0 = SVART, 1 = BRUN, 2 = RÖD, 3 = ORANGE, 4 = GUL, 5 = GRÖN, 6 = BLÅ, 7 = LILA, 8 = GRÅ, 9 = VIT, SILVER 10%, GULD 5%

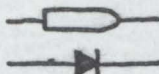

KÖPING'S UFO-FÖRENING
Box 151, 731 01 KÖPING
Tel. 0221-310 25, 177 02, 161 82
Postgirokonton 74 51 90-9

KOD DIODER:

D1/D2/D3/D5

D4

VÄR NOGA MED ATT VÄNDA
DIODERNA RÄTT

KOD TRANSISTORER:

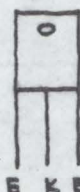
T1/T2/T3/T4
SETT UNDERIFRÅN

E = EMITTER
B = BAS
K = KOLEKTOR

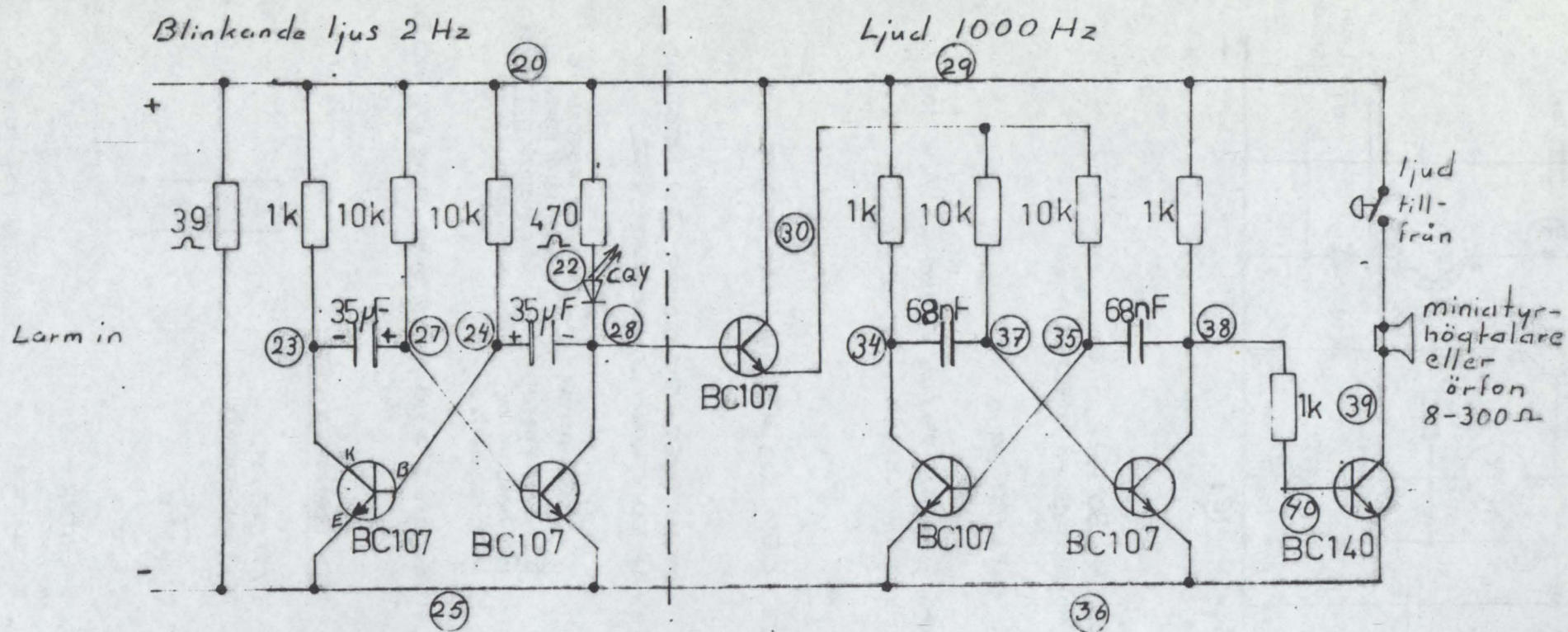
IS

BD 135

① = stripsnummer
Bygga strips nr 8 och 17

KÖPING 1995-04-20
KOP. RIT: Lye Ohn

Bygga 2-20-29
8-17-25-36

Siffror med ring runt anger stripsnummer
på kretskortet

Oxelösund 1977-02-01
Kop. rätt: B. W. Wahlström

L ÄSARE AV INTERN UFO - SVERIGEINFORMATION

VI HAR ETT FÅTAL ÄLDRE NR AV I U S I KVAR
SOM VI NU SÄLJER UT TILL LÅGPRIS AV 2 , 50 ST

BETALA IN BELOPPET PÅ POSTGIRO NR: 35 44 51 - 7

LEIF ANDERSSON,

GLÖM EJ ATT SKRIVA VILLKA NUMMER DU ÖNSKAR AV

I U S I . DETTA ÄR ETT TILLFÄLLE SOM INTE ÅTERKOMMER

000000 - P A S S A P Å - 000000

(PORTO INGÅR I PRISET)

O B S O B S O B S O B S

Du som prenumererar på Inter UFO - Sverigeinformation

Vi får varje gång vi skickar ut tidningen, 1 eller flera
tidningar i RETUR av postverket, och på baksidan, så står
det : *Adresaten okänd enligt angiven adress. eller Adresaten har
Flyttat . Begäran om eftersändning har upphört att gälla.*

Det är därför viktigt att du som ska och har FLYTTAT r Skriv den nya
Adressen på Postens portofria kort, och skicka den till oss.

Då vet du att du får nästa nummer av INTERN UFO - SVERIGEINFORMATION

Den lägsta temperatur vid jordytan som någonsin uppmätts är minus 88,3 grader. Det skedde vid Vostok, 3.420 meter över havet, nära centrum av Antarktis den 24 augusti år 1960. Vid Ojmjakon i Sibirien noterades år 1964 minus 71 grader, vilket är rekord för norra halvklotet.

Jorden är inte exakt klotformig utan något tillplattad vid polerna och utbuktad vid ekvatorn. Detta beror på att varje klotformad kropp, som inte är helt fast, deformeras något då den roterar kring en axel. Avståndet från jordens medelpunkt till ekvatorn är 6.378 km, medan avståndet från jordens medelpunkt till polerna är 6.357 km. Tillplattningen vid polerna är alltså ungefär 21 km.

Sveriges förmodligen smalaste gata är Mårten Trotzigs gränd i Gamla stan, Stockholm, som bara är 90 cm. bred.

Populärvetenskap

Höstens boknyheter

Erich von Däniken
Det förgångnas profet
Djärva tankar om rymdbesök på jorden

"De utomjordiska har lovat komma tillbaka. I dag, i morgon, i övermorgon!?" Djärva spekulationer, väl underbyggda av det allra nyaste vetandet inom vår moderna forskning och teknik – behöver man säga mer än att detta är "en äkta Däniken". Rikt illustrerad.

Inb 70:– Berghs

Hans Furuhausen
Pompeji

Livet och döden i en romersk stad
Den 24 augusti i år är det precis 1 900 år sedan Pompeji begravdes i ett våldsamt utbrott av Vesuvius. TV2 och riksradiol kommer att uppmärksamma detta i höst i program av författaren. I den här boken tar han oss med på en rundvandring i den utgrävda staden och skildrar på ett levande, lärorikt och intressant sätt staden och människornas liv före katastrofen. Rikt illustrerad.

70:– SvR

Magnus Magnusson
Fynd i bibelns länder

Bibelns kända berättelser, bl a Noaks ark, Abraham, Salomo och drottningen av Saba, Saul och David, beriktigas genom nya arkeologiska upptäckter i Främre Orienten. Rikt illustrerad med 169 kartor, skisser och fotografier och 50 färgbilder. Övers Sten Söderberg.

Inb 125:– Rabén & Sjögren

I E S Edwards

Tutankhamon

Graven och dess skatter

Aldrig tidigare har det gamla Egyptens konstskatter kommit läsaren tillmötes i en mer bländande prakt. Steg för steg tar denna enastående bildkavalkad oss med på en vandring i tid och rum och låter oss följa en av de mest sensationella upptäckterna i arkeologins historia.

Henry Gris/William Dick
Den yttersta makten – de nya ryska psykiska upptäckterna

I unika foton, officiella rapporter och dokument ger boken en fascinerande skildring av människor och händelser bakom den ryska parapsykologins framgångar. Tankeväckande är författarnas slutsats att Kreml nu är redo att använda denna kunskap i militära sammanhang.

Inb 85:– Berghs

Magnus Magnusson
FYND I BIBELNS LÄNDER

J Allen Hynek
UFO-rapporten Vad US Air Force förteget och varför

En ny spännande och intressant bok om UFO-problemen, om ansträngningarna att undersöka och förstå dem – och till sist lösa dem – vilket kunde ha en oerhörd betydelse, kanske som ett språngbräde till en revolution i mänsklighetens syn på universum. Rikt illustrerad.

Inb 70:– Berghs

Guy Lyon Playfair/Scott Hill
Kosmiska krafter –

och hur de påverkar oss

Hur mycket av vårt liv är förutbestämt av de kosmiska krafterna? Varför begår flera människor självmord i april och maj? Kan väderleken manipuleras för militära syften? Den mest noggranna granskningen av detta fascinerande ämne i modern form. Rikt illustrerad.

Inb 85:– Berghs

Eugen Semitjov

Mellan dröm och verklighet

Mellan dröm och verklighet handlar om "den inre rymden", d v s hjärnans okända kapacitet, dess utforskade delar, våra psykiska krafter. Avsikten är att skildra vad som pågår inom PSI-området (s k paranormala fenomen) – från seriös forskning till vildaste "hjärnfeber".

Inb 85:– Askild & Kärnekull

Vetandets värld

30 bidrag till en pristävling i urval av Katarina Ahnlund

Från Vetandets värld – radioprogram med belysning och debatt kring vetenskap och teknik. Boken bygger på en pristävling som efterlyste "manuskript som behandlar aktuell forskning och utveckling inom vetenskapliga områden t ex naturvetenskap, teknik och humaniora".

55:– SvR

Brian Branston

Gudar och hjältar i nordisk mytologi

Gudar och hjältar i nordisk mytologi

berättar de gamla sagorna om vikingarnas gudar och hjältar så att de blir underhållande och levande för en modern läsare. 24 underbara illustrationer i färg, och 54 teckningar har skapats speciellt för den här boken.

Inb 100:–

W Y Evans-Wentz

Den tibetanska dödsboken

Som bidrag till vetenskapen om döden, om tillvaron efter döden och om återfödelsen framstår denna bok som ett helt unikt verk bland världens heliga böcker. Rikt och vackert illustrerad. 2:a uppl.

Inb 80:– Berghs

Sammanställning
gjord av
CARL - ANTON